

Ka meie silmad seda näewad,
Mis Looja on nii armsast teind:
Et röömu tunneb igamees,
Uuujärje pääl ja sauna sees.

Ja iga seisus foorma kannab
Mis üksnes surm wöib lõpeta;
Küll Jeesus pärast röömu annab,
Kuiis Töma isie õpetas:
Et igavest sääl Teda näen
Ja püha ingli seltsi jäen.

Köök lootus olgu Looja pääle
Siin ilmas meie elu sees;
Küll juhatab meid dige teele
Ta sõna, mis on meie ees;
Kui teeme selle járel siin,
Siis saub mure, waew ja piin.

See kes on loonud maad ja mered,
See on ka säädnud pääwad, ööd,
See kaitseb linnad, külad, pered
Ja önnistab köök kätte tööd.
Sest Teda usu, palu ja,
Ja wöib sind köökis aidata.

Ta laseb pilved kõllu tulla,
Ja kästab omast armust maad;
Siis lõikus saab ka rohke olla,
Ja saame näha röömsad a'ad. —
Jah! — aga köök see tuleb siis,
Kui rahwa käes on õige wiis!

Mo Jumal! tee, et pölliud, väljad
Sell aastal häästi kašwafid,
Ja nõnda, kui köök töuswad haljad,
Ka walmist wiili ja annaksid:
Et mitte rikkufs talvel kulum,
Ei suil ka raske köue ilm.

Oh Jumal! saada pahandused
Siit meie maast ja rahwa seast!
Et igal pool saaks armastused
Ja lepimised näha heast:
Küll siis köök häästi korda lääks,
Kui rahwas selle päewa nääks!!
